

**Ministerstwo Spraw Zagranicznych
Rzeczypospolitej Polskiej**

Polski

**program pomocy zagranicznej udzielanej
za pośrednictwem MSZ RP w roku 2007**

(finansowanej z rezerwy celowej budżetu państwa poz. 43)

SPIS TREŚCI

1	Zasadnicze cele polityczne polskiego programu pomocy zagranicznej.....	3
2	Najważniejsze założenia merytoryczne planu pomocy na 2007 r.....	4
3	Metody udzielania pomocy zagranicznej za pośrednictwem MSZ.....	5
4	Wielkość środków w ramach polskiego programu pomocy zagranicznej w dyspozycji MSZ.....	5
5	Rozdział środków pomocowych.....	5
5.1	Dwustronna pomoc dla najważniejszych krajów partnerskich.....	5
5.1.1	Pomoc dla Białorusi – 26 mln PLN.....	5
5.1.2	Pomoc dla Ukrainy – 15 mln PLN.....	6
5.1.3	Pomoc dla Afganistanu – 8 mln PLN.....	7
5.1.4	Pomoc dla Gruzji – 4 mln PLN.....	7
5.1.5	Pomoc dla Mołdowy – 4 mln PLN.....	8
5.1.6	Pomoc dla Tanzanii – 2 mln PLN.....	8
5.1.7	Pomoc dla Angoli – 1 mln PLN.....	9
5.1.8	Pomoc dla Autonomii Palestyńskiej – 1 mln PLN.....	9
5.1.9	Pomoc dla Iraku – 1 mln PLN.....	10
5.2	Dwustronna pomoc rozwojowa dla pozostałych regionów.....	10
5.2.1	Pomoc dla krajów Azji Środkowej i Kaukazu Południowego – 4 mln PLN.....	10
5.2.2	Pomoc dla państw Afryki Subsaharyjskiej (poza Angolą i Tanzanią) – 3 mln PLN.....	11
5.2.3	Pomoc dla państw Bałkanów Zachodnich – 2 mln PLN.....	11
5.2.4	Pomoc dla pozostałych krajów partnerskich z listy biorców ODA – dofinansowanie drobnych projektów zgłaszanych za pośrednictwem placówek lub inicjatyw MSZ – 3 mln PLN.....	12
5.3	Wielostronna pomoc rozwojowa – 4 mln PLN.....	12
5.4	Pomoc humanitarna – 4 mln PLN.....	12
5.5	Pomoc o charakterze trójstronnym – 1,5 mln PLN.....	12
5.6	Pomoc żywnościowa – 1 mln PLN.....	13
5.7	Pozostałe działania, w tym współpraca z Rosją – 1 mln PLN.....	13
5.8	Program Studiów Wschodnich Uniwersytetu Warszawskiego – 1,5 mln PLN.....	13
5.9	Informacja i promocja programu polskiej pomocy zagranicznej w Polsce i za granicą oraz edukacja rozwojowa – 2 mln PLN 13	
5.10	Obsługa programu pomocy zagranicznej – 1 mln PLN.....	14
6	Załączniki.....	15

1 Zasadnicze cele polityczne polskiego programu pomocy zagranicznej

We współczesnym świecie pomoc zagraniczna jest postrzegana jako bardzo ważny element międzynarodowej aktywności każdego rozwiniętego państwa. Dla nas ma to szczególne znaczenie. Polska jako kraj członkowski NATO, UE i OECD coraz bardziej liczy się na arenie międzynarodowej, czerpiąc inspirację z historycznych dokonań, z udanej transformacji i ze świadomości znaczenia, uzyskanego w przeszłości, wsparcia dla walki o wolność, niepodległość i możliwość nieskrępowanego rozwoju. Z tego statusu i z tych doświadczeń wynikają zarówno przywileje, jak i zobowiązania Polski, które w dużym stopniu determinują cele i kierunki aktywności w ramach programu pomocy zagranicznej na rok 2007.

Troska o potrzeby innych narodów jest wyrazem nowego, fundamentalnego aspektu współczesności, tj. świadomości, że żyjemy w jednej globalnej społeczności i musimy być **solidarni ze światem zewnętrznym**. Solidarność międzynarodowa umożliwia właściwe pojmowanie sensu wspólnoty, wspólnych interesów i wspólnych wartości. Dla nas Polaków idea ta ma szczególne znaczenie. Historia polskiej „Solidarności” stanowiła inspirację dla głębokich historycznych zmian w naszym kraju, w Europie i na świecie. Polska „Solidarność” nie była jedynie wielkim ruchem społecznym, który umożliwił przeprowadzenie po 1989 r. niezbędnych zmian ustrojowych i gospodarczych. Przede wszystkim kształtowała ona tożsamość społeczeństwa, opartą na fundamentalnych wartościach i zasadach, będąc jednocześnie postawą życiową, jaką przyjmowali Polacy, łącząc się przeciwko reżimowi łamiącemu podstawowe prawa człowieka. Tak jak postrzegaliśmy w Polsce „naszą solidarność”, tak w imię solidarności udzielaliśmy wszechstronnej pomocy krajom potrzebującym, w szczególności naszym bliskim sąsiadom: Białorusi, Ukrainie, Mołdowie, Gruzji. Będziemy także przeznaczać fundusze na pomoc dla wciąż biednych państw Afryki i reagować na wszelkie kataklizmy, które zabierają życie tysiącom osób, tak jak stało się po tragicznej katastrofie tsunami w Azji Południowo-Wschodniej, kiedy zaoferowaliśmy naszą pomoc.

Najważniejsze postulaty dotyczące udziału Polski w globalnej współpracy na rzecz rozwoju zostały zarysowane w przemówieniu Prezydenta RP, Pana Lecha Kaczyńskiego, w Zgromadzeniu Ogólnym Narodów Zjednoczonych 19 września 2006 r. Podkreślił on, że my Polacy postrzegamy globalne partnerstwo na rzecz rozwoju przez pryzmat naszych doświadczeń historycznych – doświadczeń ruchu „Solidarność”. Zaznaczył, że stajemy się państwem donatorem, co jest źródłem naszej satysfakcji. Wyraził życzenie, żeby Polska była w tej dziedzinie bardziej aktywna.

W swoim przemówieniu Prezydent RP podkreślił m.in., że: „Pokój musi być budowany przez długofalowy i zrównoważony rozwój. Z takim przekonaniem działamy na forum ONZ w oparciu o Deklarację Milenijną i Milenijne Cele Rozwoju. Wspieramy naszych wschodnich sąsiadów w ich wysiłkach reformatorskich. Polska, która torowała w Europie Środkowo-Wschodniej szlak ku gospodarce rynkowej oraz budowie społeczeństwa obywatelskiego, ma bogate doświadczenia w tej materii. Jesteśmy gotowi jeszcze szerzej dzielić się zdobytą wiedzą z krajami, które przekształcają gospodarkę i instytucje państwowe lub zamierzają wejść na drogę reform”. Prezydent Lech Kaczyński zaznaczył ponadto, że solidarność w wymiarze globalnym to: „racjonalna walka z biedą – prowadzona przez stymulowanie szerokiego strumienia pomocy dla krajów najuboższych, poprzez należycie zaplanowane wsparcie ekonomiczne. Działania pomocowe powinny być podejmowane w taki sposób, aby nie tylko przynosiły doraźną ulgę, ale przede wszystkim otwierały perspektywę długofalowego rozwoju. Powinniśmy zatem tworzyć program reform umożliwiających ten rozwój”.

Postulaty wypowiedziane przez Prezydenta RP w Zgromadzeniu Ogólnym Narodów Zjednoczonych współgrają z działaniami podejmowanymi ostatnio przez wspólnotę donatorów we współpracy z biorcami pomocy. Działania te tworzą elementy nowego partnerstwa na rzecz rozwoju pomiędzy krajami Północy i Południa, do których należy zaliczyć:

- przyjęcie wspólnych dla całej społeczności międzynarodowej celów w zakresie rozwoju – tzw. Milenijnych Celów Rozwoju (m.in. redukcja ubóstwa, redukcja głodu, ograniczenie pandemii HIV/AIDS, poprawa stanu środowiska naturalnego);
- zobowiązanie krajów rozwijających się do zapewnienia demokracji; w szczególności do zapewnienia funkcjonowania mechanizmów przestrzegania praw człowieka i swobód obywatelskich, wolności

słowa, rządów prawa oraz zasad dobrego rządzenia we wszystkich regionach, gdzie niedostateczne przestrzeganie standardów demokratycznych ogranicza rozwój;

- wspieranie modernizacji i demokratyzacji społeczeństwa obywatelskiego oraz budowy i umacniania jego instytucji;
- zobowiązanie krajów rozwiniętych do zwiększenia pomocy rozwojowej;
- przekazywanie pomocy rozwojowej zgodnie z priorytetami biorców w oparciu o sporządzoną przez nich własną wizję (strategię) rozwoju;
- ścisłą współpracę pomiędzy dawcami pomocy (harmonizacja procedur, wspólne planowanie i realizacja działań pomocowych).

Z powyższych względów Polska z roku na rok zwiększa wielkość środków finansowych na pomoc zagraniczną. Środki te w znacznym stopniu kierowane są za pośrednictwem instytucji i programów pomocowych zarządzanych – w imieniu 27 państw członkowskich – przez Komisję Europejską. Jednakże oprócz tego Polska z roku na rok zwiększa też wielkość i zakres swoich bilateralnych działań pomocowych, w tym realizowanych za pośrednictwem MSZ i finansowanych ze stosownej rezerwy celowej budżetu państwa.

W roku 2006 – decyzją Sejmu RP – bezprecedensowo, w porównaniu z latami poprzednimi, zwiększono fundusze na zewnętrzne działania pomocowe realizowane za pośrednictwem MSZ¹ (z około 18 mln PLN w 2005 r. do 85 mln PLN w 2006 r.). Umożliwiło to zdecydowane rozszerzenie zakresu działań pomocowych, przede wszystkim o działania związane z promocją demokracji, praw człowieka, zasad państwa prawa i rozwoju społeczeństwa obywatelskiego w Europie Wschodniej. Dlatego też począwszy od 2006 r. plany pomocowe opracowywane w MSZ nie dotyczą tylko – jak to miało miejsce dotychczas – działań, które można zakwalifikować jako Oficjalną Pomoc Rozwojową, ale obejmują także inne, pozarozwojowe formy pomocy, w tym przede wszystkim wsparcie demokracji i rozwoju społeczeństwa obywatelskiego w Europie Wschodniej.

2 Najważniejsze założenia merytoryczne planu pomocy na 2007 r.

Przy opracowywaniu planu polskiej pomocy zagranicznej MSZ kierowało się następującymi założeniami:

- uwzględnienie aktualnej sytuacji w Europie Wschodniej i Azji Środkowej;
- ściślejsze powiązanie projektów finansowanych z celami polskiej polityki pomocowej;
- uwzględnienie potrzeb pomocowych zarówno najbliższych sąsiadów Polski, jak i bardziej odległych geograficznie krajów – priorytetowych biorców polskiej pomocy zagranicznej;
- uwzględnienie zarówno działań przyczyniających się do rozwoju gospodarczego i społecznego państw-biorców, jak i inicjatyw mających na celu promocję demokracji, rozwoju społeczeństwa obywatelskiego, wolnych mediów i praw człowieka;
- ograniczenie obszarów wsparcia w przypadku części krajów priorytetowych do 3–4 dziedzin polskiej pomocy w zależności od potrzeb kraju partnerskiego i polskich przewag komparatywnych;
- wspieranie przemian demokratycznych na terenie Białorusi;
- bardziej precyzyjne określenie obszarów wsparcia i ich hierarchizacja;
- uwzględnienie kwestii demokracji, dobrego rządzenia i zwalczania korupcji, a także (w przypadku pomocy rozwojowej dla Ukrainy, Gruzji i Mołdowy) integracji europejskiej (a przede wszystkim wdrażania *acquis communautaire* oraz wykorzystywania funduszy pomocowych UE) w każdym projekcie pomocowym jako tzw. kwestii horyzontalnych;
- szersze uwzględnienie kontekstu międzynarodowego, a przede wszystkim działań podejmowanych na forum Unii Europejskiej i wynikających z przyjęcia przez 25 państw członkowskich w grudniu 2005 r. Europejskiego Konsensusu ws. Rozwoju;
- potrzeba prowadzenia i wspierania ukierunkowanych działań mających na celu promowanie polskiej pomocy zagranicznej w społeczeństwie polskim i wśród jej beneficjentów, a także przedsięwzięć

¹ Oprócz pomocy MSZ działania pomocowe realizują jeszcze inne resorty, przede wszystkim Ministerstwo Finansów (pomoc finansowa) oraz Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego (pomoc stypendialna). Wszystkie te działania składają się na Oficjalną Pomoc Rozwojową RP.

prowadzących do lepszego zrozumienia szerszego kontekstu współpracy rozwojowej i procesów demokratyzacji.

3 Metody udzielania pomocy zagranicznej za pośrednictwem MSZ

Polska pomoc zagraniczna, udzielana za pośrednictwem Ministerstwa Spraw Zagranicznych, przekazywana będzie w 2007 r. poprzez:

- dofinansowanie projektów pomocowych zgłaszanych przez organy administracji rządowej, organizacje pozarządowe, instytuty naukowo-badawcze i, o ile pozwolą na to uwarunkowania czasowe i prawno-instytucjonalne, przedsiębiorstwa prywatne;
- dofinansowanie działań pomocowych inicjowanych i opracowywanych na szczeblu lokalnym (w krajach partnerskich), zgłaszanych przez polskie placówki dyplomatyczne w krajach partnerskich;
- wykorzystanie działalności wyspecjalizowanych wielostronnych organizacji, programów i funduszy międzynarodowych.

4 Wielkość środków w ramach polskiego programu pomocy zagranicznej w dyspozycji MSZ

Planowana wielkość środków na pomoc zagraniczną udzielaną w 2007 r. przez MSZ wynosi 90 mln PLN. Są to środki z rezerwy celowej nr 43.

5 Rozdział środków pomocowych

5.1 Dwustronna pomoc dla najważniejszych krajów partnerskich

5.1.1 Pomoc dla Białorusi – 26 mln PLN

Uzasadnienie

Pomoc dla Białorusi, ze względu na trudną sytuację wewnętrzną w tym znajdującym się w najbliższym sąsiedztwie Polski kraju, stanowi priorytetowy kierunek programu polskiej pomocy zagranicznej. W odniesieniu do Białorusi istnieje potrzeba kontynuacji podejmowanych działań przez kolejnych kilka lat, gdyż ewentualne przemiany demokratyczne w Republice Białoruś możliwe są jedynie w dłuższej perspektywie czasowej. Celem pomocy powinno być zarówno doprowadzenie do przemian ustrojowych, jak i przygotowanie kadr do funkcjonowania w warunkach demokracji wolnorynkowej.

Istotnym elementem promocji przemian demokratycznych i wzmacniania struktur społeczeństwa obywatelskiego jest wspieranie instytucji wolnych mediów (inicjatywy radiowe, telewizyjne, internetowe), a zwłaszcza niezależnych lokalnych gazet, znajdujących się nierzadko u progu bankructwa i borykających się z nieprzychylną im administracją. Wiąże się to także z propagowaniem niezależnej kultury białoruskiej i języka białoruskiego.

Ważną rolę odgrywają programy stypendialne i wymiany młodzieży, dzięki którym możliwe jest zdobycie wiedzy niedostępnej na Białorusi (transformacja ustrojowa, zalety demokracji, współczesna ekonomia wolnorynkowa, edukacja obywatelska i aktywizacja środowisk prowincjonalnych, kształtowanie dobrego prawa, realne uwarunkowania sytuacji gospodarczo-politycznej RB). Obejmuje to także wspólne inicjatywy podejmowane z innymi krajami (np. Polsko-Szwedzki Fundusz Solidarności).

Kluczem do przemian jest także poprawa materialnych warunków życia obywateli Białorusi, zwłaszcza na prowincji, oraz aktywizacja środowisk społecznych wokół drobnych przedsięwzięć lokalnych, mających na celu rozwiązywanie konkretnych, codziennych problemów. Szczególny nacisk powinien być położony również na rozwój małej i średniej przedsiębiorczości.

Cele – dziedziny wsparcia:

- wsparcie wolnych mediów (w tym program telewizyjny dla Białorusi w wysokości 16 mln PLN);
- pomoc stypendialna;
- rozwój społeczeństwa obywatelskiego;
- wymiana młodzieży;

- wsparcie niezależnej kultury białoruskiej i języka białoruskiego;
- rozwój małej przedsiębiorczości i współpracy transgranicznej;
- wsparcie samorządu lokalnego;
- pomoc dla bezdomnych i niepełnosprawnych;
- wsparcie w zakresie ochrony ludności i rozwój współpracy w zakresie ratownictwa;
- pomoc represjonowanym i ich rodzinom.

Pomoc dla Białorusi (poza środkami na program telewizyjny dla Białorusi) zostanie przekazana następującymi kanałami:

- organizacje pozarządowe (procedura konkursowa) – 6 mln PLN (w tym inicjatywy medialne – 4 mln PLN);
- administracja rządowa i samorządowa, Ambasada RP w Mińsku, kanały wielostronne – łącznie 4 mln PLN.

5.1.2 Pomoc dla Ukrainy – 15 mln PLN

Uzasadnienie

Ukraina jest nie tylko strategicznym partnerem Polski, niezbędnym do utrzymania stabilności i bezpieczeństwa regionu Europy Środkowej i Wschodniej, ale także ważnym partnerem rozszerzonej Unii Europejskiej. Pomimo problemów wewnętrznych, Ukraina jest zainteresowana umacnianiem coraz bliższych związków z UE, które na pewnym etapie zaowocowałyby jej członkostwem w UE. Trzeba jednak pamiętać, że proeuropejskie deklaracje w zakresie polityki zagranicznej są rozbieżne z polityką wewnętrzną i „europejski wybór” nie znalazł odzwierciedlenia w kontekście wewnętrznym. Ukraina potrzebuje przede wszystkim głębokiej reformy politycznej, która przyczyniłaby się do wzrostu legitymizacji władzy, zwiększenia jej przejrzystości i odpowiedzialności, przyspieszyłaby decentralizację i wzmocnienie roli partii politycznych. Unia Europejska coraz bardziej dostrzega potrzebę zacieśnienia współpracy z Ukrainą w ramach nowej polityki sąsiedztwa, mimo iż wciąż nie jest gotowa zaoferować jej wyraźnej perspektywy członkostwa. Należy jednak zakładać, że wielkość pomocy dla Ukrainy będzie rosła w perspektywie średnioterminowej, wraz z zaangażowaniem tego kraju przez UE w szeroko rozumianą współpracę europejską. Dlatego też tak ważne jest, aby wkład Polski we wsparcie ukraińskich przemian przybrał formę konkretnych przedsięwzięć o charakterze pomocowym.

Z uwagi na znaczenie Ukrainy dla programu polskiej pomocy zagranicznej, a także na wielkość funduszy, które mają zostać wyasygnowane dla tego kraju w najbliższych latach, konieczne jest ujęcie współpracy rozwojowej pomiędzy Polską a Ukrainą w ramy strategiczne i programowe. Dlatego celowe wydaje się rozważenie podpisania z władzami ukraińskimi ramowego porozumienia o współpracy rozwojowej, a także opracowanie kompleksowej strategii pomocowej Polski dla Ukrainy, która obejmowałaby kilka najbliższych lat. Strategia tego typu powinna opierać się na konsultacjach z władzami ukraińskimi i z polskimi podmiotami (przede wszystkim administracją rządową i organizacjami pozarządowymi), a także na wnikliwej analizie działalności innych państw rozwiniętych (przede wszystkim donatorów unijnych) w zakresie pomocy dla Ukrainy. Jest to o tyle istotne, że Polska – z uwagi na znajomość problemów rozwojowych Ukrainy – może perspektywicznie odgrywać rolę lidera w udzielaniu pomocy dla tego kraju, przynajmniej w określonej, wybranej dziedzinie.

Cele – dziedziny wsparcia:

- reforma administracji rządowej i samorządowej, zwłaszcza pod kątem integracji europejskiej;
- wzmocnienie państwa prawa poprzez wdrażanie europejskich standardów funkcjonowania jednostek bezpieczeństwa publicznego, doskonalenie współpracy operacyjnej i pozaoperacyjnej w wybranych wrażliwych społecznie dziedzinach;
- reformy gospodarcze, w tym zwłaszcza:
 - zwiększanie konkurencyjności gospodarki,
 - działalność specjalnych stref ekonomicznych i przyciąganie inwestycji zagranicznych,
 - przeobrażenia w sferze usług komunalnych, w tym programy społeczne,
 - rolnictwo i rozwój obszarów wiejskich, w tym doradztwo rolnicze i agroturystyka,
 - prywatyzowanie gospodarki,

- reforma systemu fiskalnego.
- wsparcie społeczeństwa obywatelskiego i wymiana młodzieży, pomoc dla bezdomnych i niepełnosprawnych;
- współpraca regionalna i transgraniczna;
- energetyka, a zwłaszcza utylizacja paliwa raketowego, oraz wdrażanie energooszczędnych technologii;
- edukacja;
- wsparcie w zakresie ochrony ludności i rozwój współpracy w zakresie ratownictwa.

Działania w ramach środków przeznaczonych dla Ukrainy będą prowadzone przez:

- administrację rządową i samorządową – 7 mln PLN;
- organizacje pozarządowe (procedura konkursowa) – 6 mln PLN;
- działania za pośrednictwem Ambasady RP – 2 mln PLN.

5.1.3 Pomoc dla Afganistanu – 8 mln PLN

Uzasadnienie

Polska w dalszym ciągu traktuje Afganistan jako priorytetowego biorcę polskiej pomocy zagranicznej i zamierza kontynuować realizację przedsięwzięć pomocowych dla tego kraju w roku 2007. Znaczny wzrost zaangażowania Polski w misję stabilizacyjną ISAF w Afganistanie jest argumentem na rzecz zwiększenia naszego udziału w odbudowie i stabilizacji tego kraju.

Warto też zwrócić uwagę, że zaangażowanie międzynarodowe w Afganistanie – polegające na zapewnieniu konkretnego wsparcia dla międzynarodowej obecności wojskowej oraz mające na celu przyczynienie się do utrwalenia zmian w tym kraju – stale rośnie. Dotyczy to także UE, która opiera swoje zaangażowanie w pomoc dla Afganistanu na kluczowym dokumencie, podpisanym przez władze Afganistanu i społeczność donatorów, pt. „*Afghanistan Compact*”.

Polska będzie mogła skorzystać ze środków, jakie Komisja Europejska przeznacza na pomoc dla Afganistanu („*Support to provincial Governance*”, 10 mln euro), udzielanych za pośrednictwem Regionalnych Zespołów Odbudowy (*Provincial Reconstruction Teams*).

Cele – dziedziny wsparcia:

- tworzenie struktur państwa (pomoc techniczna), w tym wsparcie eksperckie dla afgańskich ministerstw i agend rządowych, wsparcie sił policyjnych oraz walka z korupcją;
- dywersyfikacja gospodarki, w tym rozwój upraw alternatywnych dla plantacji maku opiumowego;
- dostęp do wody pitnej oraz budowa małych elektrowni wodnych;
- ochrona zdrowia, w tym budowa i rozbudowa małych wiejskich ośrodków zdrowia;
- wzmacnianie społeczeństwa obywatelskiego, w tym pomoc w organizacji wyborów i w tworzeniu systemu spisów wyborców;
- edukacja;
- działania na rzecz wzmocnienia zdolności Afganistanu do udziału w handlu światowym.

Fundusze na pomoc rozwojową dla Afganistanu zostaną rozdzielone następująco:

- administracja rządowa i samorządowa, w tym cywilne działania w ramach PRT oraz działania za pośrednictwem Ambasady RP – 6 mln PLN;
- organizacje pozarządowe (procedura konkursowa) – 2 mln PLN.

5.1.4 Pomoc dla Gruzji – 4 mln PLN

Uzasadnienie

Gruzja od początku należy do priorytetowych biorców polskiej pomocy rozwojowej. Kraj ten w 2003 r. znajdował się na 100. pozycji pod względem Wskaźnika Rozwoju Społecznego (HDI). W 2006 r. sytuacja gospodarcza Gruzji uległa pogorszeniu na skutek wprowadzenia przez Rosję embarga na import kluczowych artykułów eksportowanych. Należy zarazem zaznaczyć, że sytuacja polityczna i gospodarcza tego kraju ma istotne znaczenie dla szeroko rozumianej stabilności i bezpieczeństwa regionu, co zyskuje przełożenie na bezpieczeństwo całego kontynentu europejskiego, w tym bezpieczeństwo energetyczne. Z powyższych względów Polska powinna w dalszym ciągu pomagać Gruzji w procesie transformacji ustrojowej, a także

w innych kluczowych dziedzinach. Pomoc ta będzie stanowił materialny wymiar polskich działań dyplomatycznych mających na celu zbliżenie Gruzji do NATO i UE.

Cele – dziedziny wsparcia:

- rozwój samorządności lokalnej;
- reforma administracji publicznej, w tym wzmocnienie państwa prawa w obszarze bezpieczeństwa publicznego m.in. poprzez wdrażanie nowoczesnych standardów funkcjonowania Policji Granicznej i pomoc w modernizacji systemu ochrony granicy państwowej;
- rozwój i dywersyfikacja gospodarki gruzińskiej;
- aktywizacja obszarów wiejskich, w tym agroturystyka.

Fundusze na pomoc rozwojową dla Gruzji zostaną rozdzielone następująco:

- administracja rządowa i samorządowa – 1 mln PLN;
- działania za pośrednictwem Ambasady RP – 500 tys. PLN;
- organizacje pozarządowe (procedura konkursowa) – 2 mln PLN;
- kanały wielostronne – 500 tys. PLN.

5.1.5 Pomoc dla Mołdowy – 4 mln PLN

Uzasadnienie

Mołdowa jest wciąż – w zależności od przyjętego kryterium – jednym z najbiedniejszych krajów europejskich, jeśli nie najbiedniejszym państwem Europy, charakteryzującym się niskim poziomem dochodu narodowego i pozostałych wskaźników rozwojowych, co powoduje, że jest przedmiotem wsparcia ze strony zarówno państw członkowskich UE/OECD, jak i instytucji międzynarodowych (np. Banku Światowego). Jednocześnie położenie Mołdowy blisko Polski oraz problemy związane z transformacją ustrojową pretendują nasz kraj do traktowania Mołdowy jako priorytetowego biorcy polskiej pomocy w perspektywie średnio- i długoterminowej.

Szczególnej uwagi i wsparcia potrzebują struktury lokalne, zarówno administracji rządowej, jak i administracji samorządowej. W chwili obecnej są one słabe i nieefektywne. Polska, jako kraj mający doświadczenie w reformowaniu instytucji lokalnych, mogłaby stać się jednym z wiodących donatorów w tym obszarze. Taka działalność „w terenie” mogłaby przynieść większe korzyści dla promocji naszego kraju niż skupienie się przede wszystkim na instytucjach centralnych, które otrzymują pomoc z krajów dysponujących większymi środkami na pomoc rozwojową.

Cele – dziedziny wsparcia:

- reformy gospodarcze, w tym przede wszystkim rolnictwo, agroturystyka oraz prywatyzacja i wspieranie MŚP;
- reforma administracji publicznej pod kątem integracji europejskiej, zwłaszcza w dziedzinie sądownictwa, państwa prawa i reform w obszarze bezpieczeństwa publicznego (m.in. poprzez pomoc we wdrażaniu europejskich standardów funkcjonowania policji oraz rozwój współpracy operacyjnej i pozaoperacyjnej);
- umacnianie samorządności lokalnej oraz wspieranie tworzenia strategii rozwoju regionalnego.

Fundusze na pomoc rozwojową dla Mołdowy zostaną rozdzielone następująco:

- administracja rządowa i samorządowa – 1,5 mln PLN;
- działania za pośrednictwem Ambasady RP – 500 tys. PLN;
- organizacje pozarządowe (procedura konkursowa) – 2 mln PLN.

5.1.6 Pomoc dla Tanzanii – 2 mln PLN

Uzasadnienie

Zgodnie z decyzjami podjętymi na forum Unii Europejskiej, takimi jak przyjęcie Strategii UE wobec Afryki, Polska zamierza zwiększyć swoją obecność pomocową na terenie tego kontynentu. Z powyższych względów od 2007 r. kolejnym krajem, któremu będzie udzielana pomoc zagraniczna z funduszy Rządu RP, będzie Tanzania. Na forum międzynarodowym kraj ten jest pozytywnie oceniany pod względem standardów demokratycznych i dobrego rządzenia.

W 2007 r. fundusze na pomoc rozwojową dla Tanzanii zostaną przekazane przede wszystkim na realizację wspólnych działań pomocowych z Irlandią oraz na niewielkie projekty polskich misjonarzy.

Cele – dziedziny wsparcia:

- ochrona zdrowia (walka z epidemią HIV/AIDS, gruźlicą, malarią oraz przetoką),
- rolnictwo,
- dostęp do wody pitnej.

Fundusze na pomoc rozwojową dla Tanzanii zostaną rozdzielone następująco:

- organizacje pozarządowe (procedura konkursowa) – 500 tys. PLN;
- inne podmioty – 1,5 mln PLN.

5.1.7 Pomoc dla Angoli – 1 mln PLN

Uzasadnienie

Angola, mimo problemów o charakterze wewnętrznym (trudności w zarządzaniu, w tym problemy z korupcją), jest obiektem działań wielu donatorów. Angola wciąż korzysta z finansowania w ramach Międzynarodowego Stowarzyszenia Rozwoju (IDA), ale zapewne w ciągu najbliższych 3 lat nie będzie beneficjentem tej instytucji z uwagi na przekroczenie poziomu 2.000 USD PKB per capita. W najbliższym czasie Bank Światowy ma przyjąć założenia nowej strategii współpracy z Angolą na najbliższe 3–4 lata. Mimo wzrostu dochodu narodowego, pogłębiają się nierówności, a liczba osób żyjących poniżej progu ubóstwa maleje w niewystarczającym tempie.

Cele – dziedziny wsparcia:

- rozwój zasobów ludzkich i wsparcie administracji lokalnej;
- rolnictwo, a przede wszystkim dostawy maszyn rolniczych oraz szkolenia w zakresie weterynarii i badań agronomicznych;
- ochrona zdrowia;
- rehabilitacja pokonfliktowa, w tym rozminowywanie.

Fundusze na pomoc rozwojową dla Angoli zostaną rozdzielone następująco:

- administracja – 300 tys. PLN;
- organizacje pozarządowe (procedura konkursowa) – 500 tys. PLN;
- działania za pośrednictwem Ambasady RP – 200 tys. PLN.

5.1.8 Pomoc dla Autonomii Palestyńskiej – 1 mln PLN

Uzasadnienie

Podstawową przyczyną traktowania Autonomii Palestyńskiej jako priorytetowego biorcy polskiej pomocy zagranicznej jest bardzo trudna sytuacja materialno-bytowa ludności Autonomii, a także tradycyjnie dobre stosunki pomiędzy Polską a Narodem Palestyńskim.

Cele – dziedziny wsparcia:

- dostęp do wody pitnej,
- ochrona zdrowia,
- edukacja.

Fundusze na pomoc rozwojową dla Autonomii Palestyńskiej zostaną rozdzielone następująco:

- organizacje pozarządowe (procedura konkursowa) – 800 tys. PLN;
- działania za pośrednictwem Ambasady RP – 200 tys. PLN.

5.1.9 Pomoc dla Iraku – 1 mln PLN

Uzasadnienie

Irak jest krajem bardzo ważnym dla polskiej polityki zagranicznej. Od kilku lat jesteśmy zaangażowani w stabilizację tego kraju i przywracanie warunków sprzyjających zrównoważonemu rozwojowi. Nasza obecność nie powinna jednak ograniczać się wyłącznie do działań o charakterze wojskowym. Z powyższych powodów, mimo bardzo trudnej pod względem bezpieczeństwa sytuacji, od kilku lat polskie podmioty realizują projekty pomocowe dla tego kraju.

W chwili obecnej sytuacja w Iraku jest wciąż trudna pod względem bezpieczeństwa, pogłębiają się podziały etniczno-religijne, nie ustają akty przemocy i ataki na siły koalicyjne. Realizowana transformacja polityczna nie wpływa na poprawę stanu bezpieczeństwa. Mimo to uważamy za celową i uzasadnioną kontynuację polskiej pomocy dla ludności tego państwa.

Cele – dziedziny wsparcia:

- dostęp do wody pitnej, w tym budowa stacji uzdatniania wody;
- ochrona dziedzictwa kultury;
- szkolenie irackich studentów na kierunkach medycznych i ekonomicznych oraz szkolenia dla administracji rządowej;
- odbudowa struktur państwa, w tym wsparcie eksperckie dla irackich ministerstw i innych agend rządowych, wsparcie działań na rzecz poprawy bezpieczeństwa publicznego oraz walka z korupcją.

Fundusze na pomoc rozwojową dla Iraku zostaną rozdzielone następująco:

- administracja rządowa i samorządowa, w tym działania za pośrednictwem Ambasady RP – 500 tys. PLN;
- organizacje pozarządowe (procedura konkursowa) – 500 tys. PLN.

5.2 Dwustronna pomoc rozwojowa dla pozostałych regionów

5.2.1 Pomoc dla krajów Azji Środkowej i Kaukazu Południowego – 4 mln PLN

Uzasadnienie

Państwa regionu Azji Środkowej i Kaukazu Południowego mają bardzo duże znaczenie dla bezpieczeństwa ekonomicznego Europy, przede wszystkim dla bezpieczeństwa energetycznego. Z powyższych względów polska polityka zagraniczna nie powinna tracić z pola widzenia tego regionu świata. Polska obecność pomocowa na tym obszarze może z kolei być jednym z pierwszych kroków do nawiązania trwałych stosunków z państwami regionu w wielu dziedzinach.

Fundusze przeznaczone na wsparcie dla krajów regionu zostaną rozdysponowane na pomoc rozwojową dla państw uprawnionych do otrzymania ODA, w pierwszej kolejności dla Kazachstanu (z uwagi na liczną ludność pochodzenia polskiego) oraz dla Kirgizji, Pakistanu, Tadżykistanu, Azerbejdżanu i Armenii.

Cele – dziedziny wsparcia:

- edukacja, rozwój obszarów wiejskich i rozwój infrastruktury transportowej (Kazachstan, Azerbejdżan);
- ochrona środowiska (Kazachstan, Uzbekistan);
- wsparcie reform administracji publicznej, w tym promocja zasad dobrego rządzenia oraz praw człowieka (Azerbejdżan);
- promocja liberalizacji handlu – wsparcie dla członkostwa w Światowej Organizacji Handlu (Azerbejdżan);
- budowanie instytucji oraz walka z korupcją (wszystkie kraje regionu);
- współpraca w zakresie bezpieczeństwa publicznego z uwzględnieniem standardów europejskich i poszanowania państwa prawa – doskonalenie współpracy operacyjnej i pozaoperacyjnej (Kazachstan, Turkmenistan, Armenia, Azerbejdżan).

Fundusze na pomoc rozwojową dla ww. państw zostaną rozdzielone następująco:

- administracja rządowa i samorządowa – 1 mln PLN;
- działania za pośrednictwem Ambasad RP – 1 mln PLN;

- organizacje pozarządowe (procedura konkursowa) – 1 mln PLN;
- kanały wielostronne – 1 mln PLN.

5.2.2 Pomoc dla państw Afryki Subsaharyjskiej (poza Angolą i Tanzanią) – 3 mln PLN

Uzasadnienie

W ostatnim okresie większość państw członkowskich OECD dąży do koncentracji swojej działalności pomocowej w Afryce Subsaharyjskiej, gdzie – zgodnie z wszelkimi dostępnymi danymi analitycznymi – potrzeby rozwojowe są największe. W tym kierunku zmierzają też kolejne decyzje podejmowane na forum międzynarodowym, w tym decyzje grupy najbardziej uprzemysłowionych państw świata (G7/G8) oraz Unii Europejskiej. Podczas posiedzenia Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych (GAERC) UE w maju 2005 r. zdecydowano – z udziałem Polski – że co najmniej 50% dodatkowych środków na pomoc rozwojową zgromadzonych w wyniku przyjęcia nowych kolektywnych zobowiązań UE dotyczących wielkości pomocy (0,56 % PKB do 2006 r. oraz 0,7 % PKB do 2015 r.²) skierowane będzie do państw afrykańskich. Unia Europejska przyjęła też w 2006 r. nową kompleksową strategię dla Afryki („*EU Strategy for Africa*”), której wcielenie w życie jest zadaniem wszystkich państw członkowskich, także Polski. Należy pamiętać, że atutem Polski, wyróżniającym ją spośród światowych donatorów, jest obecność w wielu krajach afrykańskich polskich misji katolickich, gotowych do realizacji przedsięwzięć pomocowych, także ze środków publicznych.

Cele – dziedziny wsparcia:

- ochrona zdrowia,
- ochrona środowiska naturalnego,
- dostęp do wody pitnej,
- wspieranie instytucji demokratycznych i dobrego rządzenia,
- edukacja.

Fundusze na pomoc rozwojową dla ww. państw zostaną rozdzielone następująco:

- działania za pośrednictwem Ambasad RP, we współpracy z polskimi misjonarzami w Afryce – 1,8 mln PLN;
- organizacje pozarządowe (procedura konkursowa) – 1,2 mln PLN.

5.2.3 Pomoc dla państw Bałkanów Zachodnich – 2 mln PLN

Uzasadnienie

Fundusze na pomoc dla tego regionu zostaną rozdysponowane pomiędzy państwa bałkańskie uprawnione do otrzymania ODA. Są to: Albania, Bośnia i Hercegowina, Czarnogóra, Macedonia, Serbia. Region Bałkanów Zachodnich jest bardzo ważny dla bezpieczeństwa, stabilności i rozwoju całego kontynentu europejskiego. Wiele z krajów regionu zapoczątkowało proces reform ustrojowych, w tym gospodarczych, mających przybliżyć je do członkostwa w Unii Europejskiej. Z powyższych względów kraje te mogą wydatnie skorzystać z polskich doświadczeń transformacji ustrojowej, które można przekazać w formie pomocy technicznej. W szczególności sposób traktowana będzie Czarnogóra, która w połowie 2006 r. w wyniku referendum stała się niepodległym państwem, a także Kosowo.

Cele – dziedziny wsparcia:

- integracja europejska, zwłaszcza dzielenie się doświadczeniami z wykorzystania środków z budżetu UE;
- rozwijanie współpracy regionalnej na poziomie centralnym i samorządowym;
- rozwój gospodarczy;
- wzmacnianie prawa, działania na rzecz bezpieczeństwa i stabilności regionu – rozwój współpracy operacyjnej i pozaoperacyjnej, ze szczególnym uwzględnieniem prowincji Kosowo.

Fundusze na pomoc rozwojową dla ww. państw zostaną rozdzielone następująco:

- organizacje pozarządowe (procedura konkursowa) – 1 mln PLN;

² Średnia dla całej Unii Europejskiej.

- kanały wielostronne – 500 tys. PLN;
- działania za pośrednictwem Ambasad RP – 500 tys. PLN.

5.2.4 Pomoc dla pozostałych krajów partnerskich z listy biorców ODA – dofinansowanie drobnych projektów zgłaszanych za pośrednictwem placówek lub inicjatyw MSZ – 3 mln PLN

Fundusze te zostaną rozdysponowane na pomoc rozwojową dla wszystkich pozostałych państw partnerskich i regionów uprawnionych do otrzymywania ODA. Będą one rozdzielone na podstawie wniosków polskich placówek dyplomatycznych. Projekty dotyczy będą wszystkich działań spełniających kryteria Oficjalnej Pomocy Rozwojowej zgodnie z definicją DAC/OECD. W szczególności szanse na dofinansowanie mają projekty realizowane na terenie Libanu (kontynuacja działań rekonstrukcyjnych z 2006 r.), Wietnamu, Laosu, Mongolii, Jemenu, Kuby, Peru, Boliwii, Haiti, Jamajki oraz Nikaragui, a także projekty pomocowe dla ludności Birmy.

5.3 Wielostronna pomoc rozwojowa – 4 mln PLN

Z tych środków dofinansowane zostaną przede wszystkim organizacje, programy i fundusze działające za pośrednictwem systemu Narodów Zjednoczonych, a także globalne fundusze pomocowe i fundusze tworzone z inicjatywy UE. Zredukowana zostanie liczba dofinansowanych przez Polskę instytucji wielostronnych. Polska pomoc skoncentruje się na instytucjach najbardziej efektywnych z punktu widzenia działań pomocowych. Pozwoli to, z jednej strony, na zwiększenie obecności („widoczności”) Polski w tych instytucjach, a z drugiej strony – na zwiększenie faktycznego wpływu naszego kraju na ich działalność w terenie.

Proponowany rozdział środków (ma on charakter indykatywny – może ulec zmianie):

- instytucje pomocowe systemu NZ, ze szczególnym uwzględnieniem Centralnego Funduszu Reakcji w Sytuacjach Kryzysowych CERF, a także instytucji zajmujących się ochroną klimatu – 2 mln PLN;
- globalne fundusze pomocowe (np. GFATM, APOC) i inne organizacje wielostronne (np. IOM, MOP, OECD, Międzynarodowe Centrum ds. Rozwoju Polityk Migracyjnych ICMPPD) – 1 mln PLN;
- inne instytucje wielostronne, w tym np. tworzone z inicjatywy UE – 1 mln PLN.

5.4 Pomoc humanitarna – 4 mln PLN

Pomoc humanitarna jest odpowiedzią na sytuacje bezpośredniego zagrożenia życia mieszkańców w różnych regionach świata. Udzielana będzie zgodnie z inicjatywą dobrego świadczenia pomocy humanitarnej (*good humanitarian donorship principles*).

Fundusze na pomoc humanitarną zostaną rozdysponowane wg następującego klucza:

- Pomoc poprzez wielostronne instytucje humanitarne – 2 mln PLN;
- Pomoc rzeczowa (administrowana przez MSZ) – 1 mln PLN;
- Pomoc przekazywana za pośrednictwem organizacji pozarządowych – 1 mln PLN.

5.5 Pomoc o charakterze trójstronnym – 1,5 mln PLN³

W roku 2006, w ramach II fazy kanadyjskiego programu ODACE (Oficjalny Program Pomocy Rozwojowej dla Europy Środkowej), realizowana była polsko-kanadyjska współpraca dot. projektów trójstronnych. Zgodnie z zapisami porozumienia, które zostało podpisane w dniu 30 stycznia 2006 r. przez MSZ i CIDA (Kanadyjską Agencję Rozwoju Międzynarodowego), Polska i Kanada przeznaczyły po 1 mln \$ CAN na realizację wspólnych projektów trójstronnych.

W roku 2007 strona kanadyjska zaproponowała kontynuowanie programu. Krajami priorytetowymi dla polsko-kanadyjskiej współpracy trójstronnej są:

- kraje priorytetowe polskiego programu współpracy rozwojowej,

³ W przypadku niemożności realizacji polsko-kanadyjskiej współpracy trójstronnej, fundusze przeznaczone na ten cel mogą być realokowane na realizację działań, o których mowa w punkcie 2.4, przez organizacje pozarządowe.

- Serbia i Czarnogóra oraz kraje Azji Środkowej,
- Kraje afrykańskie – Afryka Subsaharyjska.

Obszary wsparcia są zdefiniowane zgodnie z priorytetami polskiej współpracy dwustronnej. Wykonawcami projektów będą polskie organizacje pozarządowe.

5.6 Pomoc żywnościowa – 1 mln PLN

Polska traktuje pomoc żywnościową jako ważny element programu polskiej pomocy zagranicznej. W przekazywaniu pomocy żywnościowej nie kierujemy się zamiarem pozbycia się nadwyżek produktów rolnych, lecz rzeczywistymi potrzebami krajów partnerskich. Pomoc żywnościowa Polski podlegać będzie ścisłej koordynacji, zarówno z Komisją Europejską, państwami członkowskimi UE, jak i krajami-biorcami tej pomocy.

Fundusze przeznaczone w 2007 r. na pomoc żywnościową będą kierowane na działania pomocowe Światowego Programu Żywnościowego (WFP) w wybranych przez Polskę krajach i sektorach priorytetowych.

5.7 Pozostałe działania, w tym współpraca z Rosją – 1 mln PLN

Polska przywiązuje dużą wagę do inicjatyw przyczyniających się do umacniania demokracji i wspierania instytucji społeczeństwa obywatelskiego, co stanowi gwarancję stabilności, bezpieczeństwa i rozwoju państw w porządku globalnym. Jesteśmy gotowi włączyć się w działania strony rosyjskiej służące realizacji ww. celów. Z tego względu jesteśmy zainteresowani wspieraniem polsko-rosyjskiej współpracy i budowaniem partnerskich kontaktów poprzez następujące działania:

- wymiana doświadczeń związanych z transformacją systemową i budową społeczeństwa obywatelskiego oraz upowszechnianiem standardów dobrego rządzenia;
- współpraca w dziedzinie ochrony środowiska;
- inne formy współpracy transgranicznej (Obwód Kaliningradzki).

Ponadto przewiduje się realizację działań pomocowych wspierających demokratyzację na obszarach, które dotychczas nie były objęte programem polskiego wsparcia, a gdzie nasze doświadczenie w dziedzinie transformacji może być skutecznie wykorzystane (np. Kuba i Birma).

Fundusze na ww. działania zostaną rozdzielone następująco:

- organizacje pozarządowe (procedura konkursowa) – 500 tys. PLN;
- administracja rządowa i samorządowa, w tym działania za pośrednictwem Ambasady RP – 500 tys. PLN.

5.8 Program Studiów Wschodnich Uniwersytetu Warszawskiego – 1,5 mln PLN

W ramach rezerwy budżetowej na rok 2007 planowane jest dofinansowanie Specjalistycznych Studiów Wschodnich Uniwersytetu Warszawskiego na kwotę 1,5 mln PLN.

5.9 Informacja i promocja programu polskiej pomocy zagranicznej w Polsce i za granicą oraz edukacja rozwojowa – 2 mln PLN

Działania informacyjne i promocja programu polskiej pomocy zagranicznej

Polskie społeczeństwo deklaruje coraz większe poparcie dla zaangażowania Polski we wspieranie rozwoju biedniejszych krajów. Stopniowo rośnie zainteresowanie działaniami pomocowymi podejmowanymi przez Polskę oraz udziałem Polski we współpracy wielostronnej (UE, OECD i System NZ). Tematyka ta jest jednak mało zrozumiała i nadal w niewielkim stopniu obecna w przekazach medialnych.

Kluczowym narzędziem informowania o programie polskiej pomocy jest stworzony w roku 2006 portal www.polskapomoc.gov.pl, dostępny w trzech wersjach językowych (polskiej, angielskiej i rosyjskiej). Rozbudowa serwisu o dodatkowe funkcjonalności zapewni aktualne informacje o planowanych i realizowanych działaniach oraz lepszą, dwustronną komunikację z zainteresowanymi.

Zwiększeniu świadomości i zainteresowania polskiego społeczeństwa zaangażowaniem Polski jako dawcy pomocy zagranicznej i partnera w międzynarodowej współpracy na rzecz rozwoju służyć będą ponadto:

- wydarzenia promocyjne skierowane do szerokiej opinii publicznej oraz partnerów polskiej pomocy;
- intensyfikacja współpracy z mediami, mająca na celu pobudzenie ich zainteresowania problematyką współpracy na rzecz rozwoju oraz zwiększenie liczby i poprawę jakości przekazów medialnych nt. polskiej pomocy, problemów rozwoju na świecie i współpracy rozwojowej.

Podejmowane działania będą zmierzały nie tylko do przybliżenia polskiemu społeczeństwu tej względnie nowej dziedziny międzynarodowej aktywności Polski, lecz także do ożywienia debaty nt. kierunków i realizacji programu polskiej pomocy.

Edukacja rozwojowa

W ciągu ostatnich kilku lat obserwuje się postępujące zaangażowanie organizacji społeczeństwa obywatelskiego w działania zmierzające do pogłębienia wiedzy polskiego społeczeństwa nt. problemów rozwoju międzynarodowego. Pewne doświadczenie w tej dziedzinie zdobyły organizacje pozarządowe, które dążą do zintensyfikowania działań i poszerzenia ich zasięgu. Pojawiają się też sygnały większego zainteresowania ze strony instytucji edukacyjnych, które dostrzegają potrzebę włączenia do programów kształcenia uczniów i studentów, jak również programów doskonalenia nauczycieli, treści i metod odpowiadających zmieniającej się roli Polski i dynamicznemu charakterowi problemów rozwoju na świecie.

Działania edukacyjne w ramach programu polskiej pomocy będą dążyć do zwiększenia potencjału polskich organizacji społeczeństwa obywatelskiego i środowisk edukacyjnych zainteresowanych rozwijaniem działalności w dziedzinie edukacji rozwojowej. Będą nakierowane na wykorzystanie i wzmocnienie istniejących struktur, a także poszerzenie grona instytucji zaangażowanych w edukację rozwojową. Będą zmierzały do inspirowania i umożliwiania zarówno współpracy pomiędzy zainteresowanymi organizacjami i instytucjami edukacyjnymi, jak i kontaktów z partnerami zagranicznymi. Będą prowadzić do zwiększenia ilości i dostępności oraz poprawy jakości zasobów i materiałów edukacyjnych nt. edukacji rozwojowej.

Aby zrealizować powyższe cele, przewiduje się:

- trzecią edycję konkursu grantowego na projekty z zakresu edukacji rozwojowej, ze szczególnym uwzględnieniem oddolnych inicjatyw edukacyjnych na poziomie lokalnym;
- wsparcie działalności dydaktycznej i naukowej szkół wyższych dążących do większego uwzględniania tematyki międzynarodowej współpracy na rzecz rozwoju w realizowanych programach studiów i podejmowanych badaniach;
- wsparcie działalności szkoleniowej mającej na celu wzmocnienie potencjału organizacji społeczeństwa obywatelskiego i instytucji edukacyjnych w zakresie edukacji rozwojowej;
- uwzględnienie komponentu edukacyjnego w projektach rozwojowych finansowanych w ramach programu pomocy zagranicznej;
- opracowanie założeń systemu polskiego wolontariatu międzynarodowego, którego integralnym elementem będzie praca na rzecz pogłębienia świadomości polskiego społeczeństwa nt. problemów rozwoju na świecie.

Fundusze na działania informacyjne i promocyjne polskiego programu pomocy zagranicznej oraz na edukację rozwojową wydawane będą za pośrednictwem:

- Departamentu Współpracy Rozwojowej MSZ – 1,3 mln PLN;
- organizacji pozarządowych (procedura konkursowa) – 700 tys. PLN.

5.10 Obsługa programu pomocy zagranicznej – 1 mln PLN

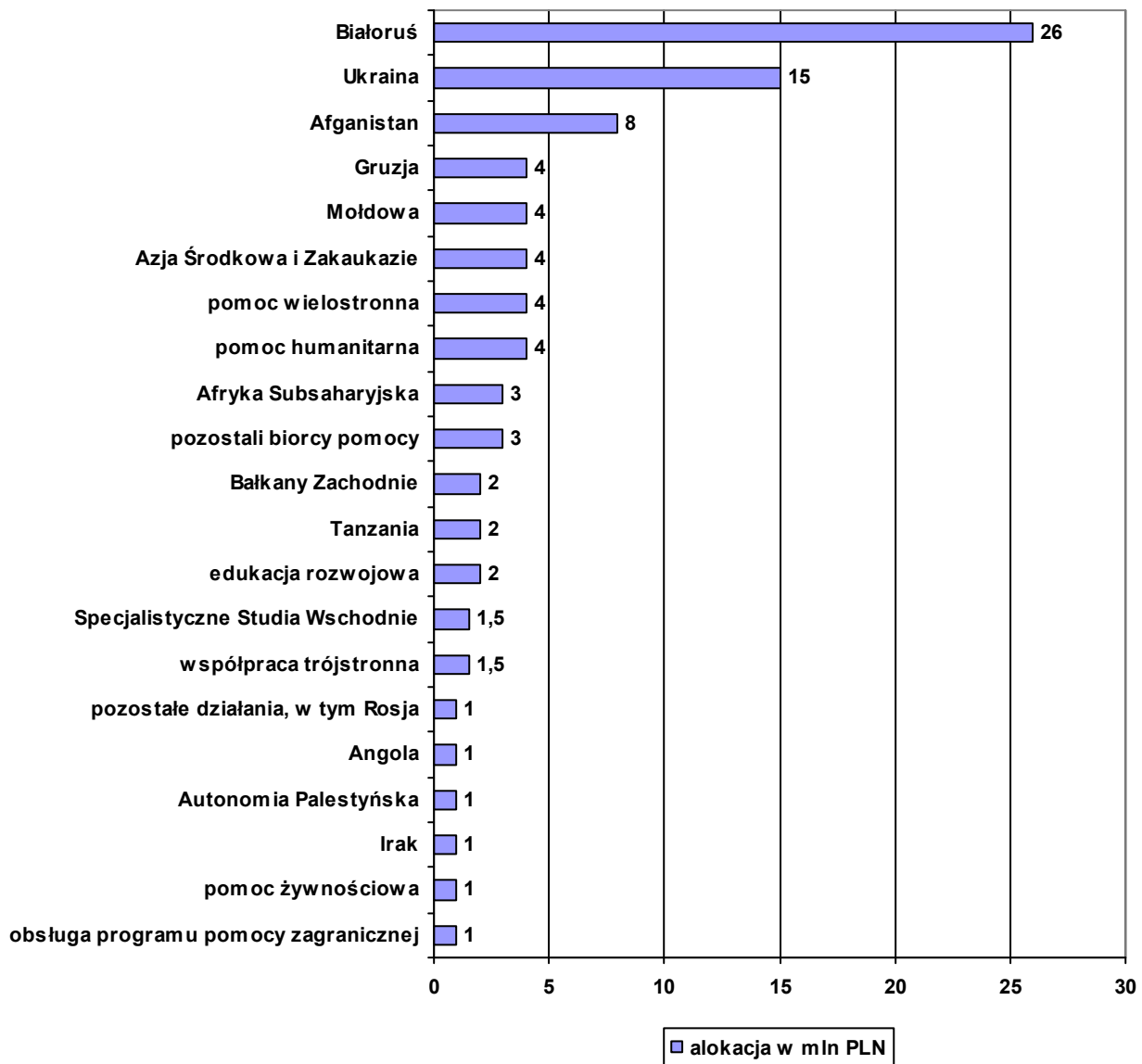
Podobnie jak to miało miejsce w roku 2006, w 2007 r. ze środków na administracyjną obsługę programu polskiej pomocy zagranicznej finansowane będą m.in. następujące działania:

- Umowy-zlecenia i umowy o dzieło z pracownikami zatrudnianymi okresowo w Departamencie Współpracy Rozwojowej MSZ,
- zakup materiałów i wyposażenia,
- zakup komputerów i specjalistycznych programów komputerowych,
- zakup pomocy naukowych, dydaktycznych i książek,
- prenumerata gazet i innych pomocy naukowych,
- publikacja w prasie ogłoszeń dot. konkursów,

- wdrażanie systemu informatycznego umożliwiającego rejestrację *on-line* wniosków na konkursy i zgłoszeń na projekty szkoleniowe,
- obsługa prawna działań pomocowych,
- podróże służbowe krajowe i zagraniczne związane z realizacją programu pomocy zagranicznej,
- szkolenia pracowników korpusu służby cywilnej,
- specjalistyczne szkolenia pracowników etatowych MSZ,
- monitoring projektów.

6 Załączniki

Załącznik 1 – Alokacja funduszy pomiędzy poszczególne kraje, regiony i rodzaje pomocy zagranicznej

Załącznik 2 – Lista biorców pomocy rozwojowej wg OECD DAC

Afganistan	Indonezja	Peru
Albania	Irak	Republika Konga
Algieria	Iran	Republika Południowej Afryki
Angola	Jamajka	Republika Środkowoafrykańska
Anguilla	Jordania	Republika Zielonego Przylądka
Antigua i Barbuda	Kambodża	Rwanda
Arabia Saudyjska	Kamerun	Saint Kitts i Nevis
Argentyna	Kazachstan	Saint Lucia
Armenia	Kenia	Saint Vincent i Grenadyny
Autonomia Palestyńska	Kirgistan	Salwador
Azerbejdżan	Kiribati	Samoa
Bangladesz	Kolumbia	Senegal
Barbados	Komory	Serbia
Belize	Korea Północna	Seszele
Benin	Kostaryka	Sierra Leone
Bhutan	Kuba	Somalia
Białoruś	Laos	Sri Lanka
Boliwia	Lesotho	Suazi
Bośnia i Hercegowina	Liban	Sudan
Botswana	Liberia	Surinam
Brazylia	Libia	Syria
Burkina Faso	Macedonia	Święta Helena
Burundi	Magadaskar	Tadżykistan
Chile	Majotta	Tajlandia
Chiny	Malawi	Tanzania
Chorwacja	Malediwy	Timor Wschodni
Czad	Malezja	Togo
Czarnogóra	Mali	Tokelau
Demokratyczna Republika Konga	Maroko	Tonga
Dominika	Mauretania	Trynidad i Tobago
Dominikana	Mauritius	Tunezja
Dżibuti	Meksyk	Turcja
Egipt	Mikronezja	Turkmenistan
Ekwador	Mołdowa	Tuvalu
Erytrea	Mongolia	Uganda
Etiopia	Montserrat	Ukraina
Federacja Rosyjska	Mozambik	Urugwaj
Fidżi	Myanmar	Uzbekistan
Filipiny	Namibia	Vanuatu
Gabon	Nauru	Wallis i Futuna
Gambia	Nepal	Wenezuela
Ghana	Nikaragua	Wietnam
Grenada	Niger	Wybrzeże Kości Słoniowej
Gruzja	Nigeria	Wyspy Cooka
Gujana	Niue	Wyspy Marshalla
Gwatemala	Oman	Wyspy Salomona
Gwinea Równikowa	Pakistan	Wyspy Świętego Tomasza i Książęca
Gwinea-Bissau	Palau	Wyspy Turks i Caicos
Haiti	Panama	Zambia
Honduras	Papua Nowa Gwinea	Zimbabwe
Indie	Paragwaj	